

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning:

J. A. Hansen: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde før, at det var kun i Tilfælde af Uroligheder, han kunde tænke sig at ønske Soldater i Grænseegnene. Men det forekommer mig dog, at det socialdemokratiske Afrustningsforslag, hvis Hovedtræk jo har været offentlig omtalt i den socialdemokratiske Presse, stiller en almindelig Udvidelse af Grænsegendarmeriet i Udsigt.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch har atter i Dag bragt den gamle Aftale i det sønderjydske Udvalg paa Tale. Jeg kender ikke de Former, hvorunder denne Aftale er truffet, men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han virkelig mener, at en saadan Aftale skal sættes over et almindelig udtalt Ønske fra den sønderjydske Befolkning. Den Gang denne Aftale blev truffet, havde Sønderjylland ikke Repræsentanter her paa Rigsdagen, nu har de Repræsentanter, og naar disse Repræsentanter for Sønderjylland nu kommer paa Befolkningens Vegne og siger: Saadan og saadan ønsker vi nede hos os, skulde man saa give dem det Svar: Det kan I ikke faa, Godtfolk! for Partierne herinde blev i August 1920 enige om, at det kunde ikke lade sig gøre. Det forekommer mig, at hvis man gav dem et saadant Svar, vilde Sønderjyderne med Rette kunne beklage sig over den danske Partipolitik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Parkov har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: De Betragtninger, det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen nu sidst fremsatte, deler jeg ganske. Jeg skal derfor ikke gentage dem, men give dem min fulde Tilslutning. Den af mig givne Skildring af Forholdet med Hensyn til at føre Rekrutter ned til Sønderjylland nu, hvor der kun er Tale om en midlertidig Ordning, og under en fremtidig Ordning, hvorved der er Tale om en fast Garnison, er fuldkommen rigtig. Men i øvrigt vil sikkert det ærede Medlem Hr. P. Munch give mig Ret i, at naar vi skulde op paa en Fodfolksstyrke i Sønderjylland af 550 Mand, vilde vi med den ringe Vinterstyrke, vi har inde ved Fodfolket — det vilde jo ikke være een Bataillons, men adskillige Batailloners Rekrutstyrke, vi skulde flytte ned til Sønderjylland — ganske sikkert komme til at indkalde — ikke, som det ærede Medlem udtrykte sig: trække ind til Militærtjenesten, men ind-

kalde — til Militærtjenesten Arbejdssoldater, som maatte overtage den Tjeneste, som nu klares for en Del ved Hjælp af de Rekrutter, som er tilbage ved Afdelingerne. Ja, det ærede Medlem har Ret i, at jeg selvfølgelig kun har talt paa mit eget Partis Vegne, naar jeg benægtede, at vi havde brudt et givet Løfte. Og naar det ærede Medlem siger, at han bliver altid skuffet, naar han venter sig noget godt fra det konservative Folkeparti, maa jeg sige, at det kommer dog ganske an paa, hvad man betragter som godt. For det ærede Medlems Opfattelse staaer det som godt at ofre en meget betydelig Mængde Penge paa et Militærvæsen og samtidig gøre dette Militærvæsen ganske ubrugeligt ved f. Eks. som i dette Tilfælde at foreslaa at indskrænke Indkaldelserne til de specielle Vaaben og derved sætte dem ganske ude af Stand til at løse de Opgaver, som er dem tildelt. Hvis det skal kaldes noget godt, vil det ærede Medlem, hver Gang han kommer til det konservative Folkeparti, blive skuffet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen sagde, at jeg vilde vel ikke kræve et Løfte opretholdt, naar dette Løfte stred mod et almindeligt udtalt Ønske fra den sønderjydske Befolkningens Side. Jeg for mit Vedkommende er af den Opfattelse, at hvis vi stod overfor en Nødvendighed og overfor det, det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen kalder for et virkeligt Ønske fra en overvejende Del af den sønderjydske Befolkning, saa vilde vi have nogen Udsigt til at komme til Enighed, og saa kunde man i Fællesskab omordne dette. Men de ærede Medlemmer har ikke overbevist os om Berettigelsen af dette Krav og heller ikke om, at der i den sønderjydske Befolkning er et Ønske om, at netop særlige Indkaldelser skal finde Sted. Jeg for mit Vedkommende skulde tro, at spurgte man den sønderjydske Befolkning, om den virkelig vil have, at den danske Stat skal give 3 Mill. Kr. ud om Aaret for at holde en særlig Militærstyrke i Sønderjylland, da vilde der være mange af den sønderjydske Befolkning, der ikke ønskede dette. Jeg har haft Lejlighed til at være paa Møder i Sønderjylland i den allersidste Tid og har netop der faaet Udtryk — og stærke Udtryk — for den Opfattelse, at den Styrke, der findes dernede, ingen Nytte er til.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde